

El Papa recorda al Reis els drets dels pobles

Dm, 1/07/2014 per Oriol Domingo

1. El papa Francesc ha recordat als Reis d'Espanya en la seva trobada al Vaticà –entre altres qüestions socials, eclesials i d'existència cristiana- els drets dels pobles. Ho ha fet al lliurar a Felip i Leticia un exemplar de l'exhortació apostòlica **Evangelii gaudium (La joia de l'Evangelí)**. Lliurar als Reis aquest document de 288 punts, que és el programa del seu pontificat, és un gest intencionat, i no merament protocol·lari, per part d'un home transparent i directe com Jorge Bergoglio. Això és molt interessant des de la perspectiva dels ciutadans, catòlics o no, que viuen a una Catalunya en procés sobiranista democràtic i pacífic.
2. Francesc parla de la cultura específica de cada poble. “Aquest poble de Déu s'encarna en els pobles de la terra, cada un dels quals té la seva cultura pròpia (...) Cada poble, en el seu esdevenir històric, desenvolupa la seva pròpia cultura amb legítima autonomia” (115).
3. Francesc reconeix el caràcter de subjecte col·lectiu de cada poble. “Els distints pobles en què ha estat inculturat l'Evangelí són subjectes col·lectius actius, agents de l'evangelització. Això és així perquè cada poble és el creador de la seva cultura i el protagonista de la seva història” (122).
4. Francesc apel·la a la independència i a la solidaritat. “La pau es funda no sols en el respecte dels drets de l'home, sinó també en el dels drets dels pobles (...) Respectant la independència i la cultura de cada nació, cal recordar sempre que el planeta és de tota la humanitat i per a tota la humanitat (...) Necessitem créixer en una solidaritat que ha de permetre a tots els pobles arribar a ser per ells mateixos artífexs del seu destí” (190).
5. Francesc recalca que la voluntat del poble no pot ser substituïda per suposades elits. “L'autor principal, el subjecte històric d'aquest procés, és la gent i la seva cultura, no és una classe, una fracció, un grup, una elit. No necessitem un projecte d'uns pocs per a uns pocs, o una minoria il·lustrada o testimonial que s'apropii d'un sentiment col·lectiu” (239).
6. Francesc afirma que tot conflicte s'ha de resoldre per les vies pacífiques i sense violència. “Les armes i la repressió violenta, més que aportar solucions, creen nous i pitjors conflictes” (60).
7. Una acotació final. Francesc escriu en **l'Evangelii gaudium** lliurat als Reis que els cristians i els bisbes no són prínceps. “Queda clar que Jesucrist no ens vol com a prínceps que miren despectivament sinó com a homes i dones de poble” (271).